

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport

dr. Stanka Setnika Cankar, ministrica
dr. Andreja Barle Lakota, državne sekretarka
Masarykova 16

1000 Ljubljana

Datum: 17.2.2015

Zadeva: Dodatna učna pomoč

Spoštovani!

Starši z zaskrbljenostjo spremljamo razprave, ki jih je sprožilo obvestilo ministrstva o začasni ustavitvi financiranja učne pomoči kot ene od oblik dodatne strokovne pomoči učencem z odločbo o usmeritvi.

Čeprav so se sredstva za plačilo dodatne učne pomoči kasneje našla, nas skrbi način, na katerega ministrstvo, pristojno za šolstvo, sprejema odločitve, ki bi lahko vplivale na kakovost poučevanja naših otrok. Zavedamo se, da je varčevanje potrebno in možno, vendar pričakujemo, da bodo varčevalni ukrepi preiščeni, strokovno utemeljeni in podkrepjeni z verodostojnimi podatki in analizami, tako da kakovost slovenskega šolskega sistema ne bo še dodatno ogrožena. Pričakujemo tudi, da bo ministrstvo v najkrajšem času pripravilo in uveljavilo celovit sistem ciljev in meril kakovosti tako na državni ravni kot tudi na ravni posamezne šole; le tako bo mogoče o kakovosti šolstva razpravljati na argumentiran način, načrtovati posege v šolski sistem in spremljati njihove učinke.

V medijih smo večkrat zasledili navedbe o (pre)velikem številu izdanih odločb o usmeritvi. Navedbe so v nekaterih primerih pospremle pavšalne ocene strokovnjakov, ki vzroke za večje število izdanih odločb o usmeritvi iščejo pri starših. Niti starši niti šola nimajo vpliva na izdajo in vsebino odločbe o usmeritvi. Starši otroka ali strokovni delavci šole le vložijo pisno zahtevo za začetek postopka usmerjanja in ustrezno dokumentacijo. Predlog vsebine odločbe o usmeritvi, v katerem je lahko predlagana tudi dodelitev učne pomoči kot ene izmed oblik dodatne strokovne pomoči, po strokovnem mnenju oblikuje komisija za usmerjanje, odločbo pa izda Zavod Republike Slovenije za šolstvo.

Pričakujemo da bo ministrstvo izvedlo strokovno in neodvisno analizo, s katero bo preverilo utemeljenost trditev, da je izdanih preveč odločb o usmeritvi, in poiskalo razloge za vsakoletno rast števila otrok z odločbami o usmeritvi. Če bo ta analiza pokazala nepravilnosti pri izdajanju odločb o usmeritvi ali neupoštevanje strokovnih kriterijev, bi se morale aktivnosti ministrstva usmeriti v odpravo teh nepravilnosti. Neosnovano izdajanje odločb o usmeritvi namreč škoduje tako otrokom, ki dodatno učno pomoč potrebujejo, kot tudi tistim, ki do nje niso upravičeni, saj jim je bila

odvzeta možnost, da se s svojim učnim neuspehom spopadejo sami. Škoduje tudi stroki, ne nazadnje pa v finančnem smislu tudi državi oziroma državljanom – davkoplačevalcem. Sprašujemo se tudi, ali ni povečevanje števila otrok z odločbami o usmeritvi prej eden od pokazateljev razvoja slovenskega šolstva kot pa znak, da so slovenski otroci tako drugačni od svojih evropskih vrstnikov.

Na seji Odbora za izobraževanje, znanost, šport in mladino, ki je potekala 20. januarja 2015, ste pojasnili, da bo potrebno sistem izdajanja odločb spremeniti. Strinjamo se, da sta racionalizacija in optimizacija postopkov smiselna načina varčevanja, opozarjamo pa, da spremembe ne smejo škoditi otrokom, ki dodatno učno pomoč po oceni stroke potrebujejo.

Ne glede na to, kakšna bo dolgoročna rešitev na področju usmerjanja otrok s posebnimi potrebami, pričakujemo, da bodo v središču sistema potrebe otrok in da bo sistem pravičen do (vseh) otrok in njihovih staršev.

Zavedamo se, da je pred vami mnogo izzivov in da vas čaka zahtevno delo. Pri njegovem izvajanju vam želimo veliko uspehov in vas v upanju na dobro sodelovanje z vsemi deležniki v šolskem prostoru, med njimi tudi s starši, lepo pozdravljamo.

S spoštovanjem,

dr. Anton Meden,
predsednik ZASSS